

Manden og konen

Ukendt forfatter

Gammel melodi

Treble Solo

Man-den og ko-nen sat-te dem ned, tal-te i fryd og gam-men: "Al-tid så tro' de

6
Tr. Solo

jeg, du var rig, den tid vi kom til-sam-men". "Var jeg ik-ke rig, så var jeg som kan,

11
Tr. Solo

lie - så god en ko - ne, som du er mand"! Hu hej! For mig og

14
Tr. Solo

dig, si - ger jeg, den tid for-glem - mes al - drig.

2.

Manden han tog sin nathue af,
slog konen på sit øre:
"Så gør hver ærlig Dannemand,
når konen ej vil høre
Hvor jeg dig byder, der skal du lyde,
derfor jeg monne husbonde hedde!"
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.

3.

Konen hun tog sit rokkeho'ede af,
slog manden det i panden:
"Så gør hver ærlig Dannekvind',
når manden går fra forstanden.
Hvor jeg dig byder, der skal du lyde,
derfor jeg monne madmoder hedde!"
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.

4.

Manden han gik ad skoven til
at skære de kæppe hvide.
Konen hun svor på ære og tro:
"Han skal dem selv oplide!"
Da han kom hjem, gik det i gang, s
så stumperne om ørerne sprang.
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.

5.

Det gik så til i dage tre,
og konen blev værr' og værre.
Så manden faldt på sine bare knæ
og kaldte sin kone "Herre!
Hvor du mig byder, der vil jeg lyde,
derfor du monne madmoder hedde!"
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.

6.

Manden han ud i gadedøren tren,
der mødte han sin nabokvinde:
"Og nu har jeg slås med kællingen min,
så begge mine øjne rinde.
Har man dog set satan til spil?
Manden skal gøre, hvad konen vil!"
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.

7.

"Og har du slås i dagene tre,
så begge dine øjne rinde?
Så har hun fan'me pryglet dig så godt,
som hver ærlig Dannekvinde!
Sådan som hun gjorde ved sin,
sådan vil jeg hjem og gøre ved min!"
Hu hej for mig og dig, siger jeg,
den tid forglemmes aldrig.